

Na św. Michala.

O wieliki a křachny Bog! psched kotaregož stołom tał wele ras towšynt janželow stoje; zo bmy my žakobne a bmerťne žłowekł, až ty naš tał hužoło žaržyš a tych nešmertnych duchow nam k službe hustawik by! Za pšchobym schi, ty kichet jim teke nademnu pschikafasch, aby podla mě byli, a mě hobitwarnowali na wšchynnych mojich drogach, a na mojom blednem konzu moju dušchu do Abrahamowego kłina našli, aby ja we jich sbožnem gmejnstwe nimerne pla tebe we nebju bydlił, a schi zescžiš mogat do wšcheje nimer- noscži, Amen!

L. p! mjašy thmi Božymi stwořbami še namařaju tež dobre janžele. To šu mudre, šwete a mozne duchy. Woni maju rošym a wolu; glich namaju niž šchělnego na še, a šu togodla newidobne. Lež rownož woni pał wele křachnějšche šu, ako my žłoweki, ga šu woni weto, ako my, wot Boga stwořone (Ebr. 1, 7), jich jo welgi wele, kaž ten profejta Daniel (7, 10) žejo: „Towšynt ras towšynt služachu Bogu, a žašesch hundred ras towšynt stojachu psched nim.“ Sich sbožne žekło jo, až Boga chwale a jogo pschikafni huwedu (Př. 103, 20); woni služu pał teke thm žłowekam, a my možomy s nimi gmejnstwo mješch. A wot togo žomy něto wězej gronišch.

Ev. Matth. 18, 1—10.

We tej šamej šchtunje stupichu te hukniki k Žesusa a žachu: čto jo ten nejwětšy we tom nebjaslem kralejštwě?

A Žesús sawoła gole k šebe, stawi jo šrejž mjašy nich a žašcho: Sawělcze, ja žaju wam, gaž wy še nehobrošišcho a nebuwalcho kaž te žišči, ga wy nebužošcho do nebjaslego kralejštwu nutšch pšichšch.